

Styr: Jeg skal fatte mig meget kort. Jeg vil begynde med at sige, at naar den ærede 2den Landstingsmand for 6te Kredts (Casperen) gik ud fra, at mine Partifæller og jeg vare saa overordentlig henrykte over, hvad var sket, kan jeg trøste det ærede Medlem med, at adskillige af os dog se paa denne og forskillige andre Love med meget blandede Følelser. Jeg skal her straks fremhæve de Betæneligheder, jeg har ved denne Lov, saa kort, som det lader sig gøre. Jeg finder, at det er uheldigt, at der ikke i Bestemmelsen om Retten til at faa Afgang til denne Understøttelse udtrykkelig er sagt, at den, der ved Vediggang har ødelagt sin egen Stilling saaledes, at han ikke kan komme ud af det paa sine gamle Dage, ikke kan forlange denne Understøttelse. Det staar der nemlig ikke, og jeg sigter navnlig herved til, hvad det ærede 2det Medlem for 11te Kredts (Th. Nielsen) sagde, at det tidligere har været forlangt i saa Henseende. — Jeg skal erklære mig enig med min ærede Sidemand (Bjerre) i, hvad han udtalte med Hensyn til Købstæderne. Jeg tror, at det vil blive haardt for Købstæderne at komme over denne Lov, thi der er allerede altfor stærk Tilstrømning til Købstæderne, og det vil der blive i højere Grad nu. — Jeg skal fremdeles tillade mig at minde om, hvad jeg en Gang tidligere har udtalt med Hensyn til Valgretten, og jeg tror, at ærede Medlemmer, som erindre, hvorledes jeg derom har udtalt mig, ville forstaa, at det kun er med store Betæneligheder, jeg kan gaa med til at stemme for et Lovforslag, der giver en Udvidelse af Valgretten. Naar jeg alligevel gør det, er det ikke nærmest af Hensyn til de trufne Aftaler, ikke nærmest af Hensyn til den foreliggende Situation, men saa er det af humane Grunde, fordi jeg veed, at der er en stor Mængde Mennesker, for hvem denne Lov vil blive til Velsignelse. Ærede Medlemmer, som have haft med kommunale Unliggerer og altsaa med Understøttelse af trængende at gøre, have allerede talt derom, og jeg er overbevist om, at mange, der have haft hermed at gøre, ville samstemme med mig i, at det hverv at skulle uddele offentlige Midler til trængende udenfor Fattigvæsenet, føles ofte som et af de pinefuldste og besværligste hverv, der kan overdrages en, fordi de trængendes Antal er saa umaadelig stort i Forhold til det, der kan uddeles. Det er jo saa, at den nye Samfundsorden med Ophevelse af de gamle Lovbestemmelser har forandret, hvad jeg vil kalde den Pensjonsret, der i Virkeligheden tidligere har været for mange Klasser i Mellemstanden. Saand-

værkeren havde, naar han ikke længer selv kunde arbejde, dog sit Løvsbrev, som ingen anden kunde faa, og saa arbejdede Svendene for ham, og Enken efter en Haandværker var ligesaadan stillet. Nu er det anderledes, nu er det saaledes, at mange af Mellemklassen komme i en haard og uforstyldt Trang paa deres gamle Dage. Jeg er som Medlem af Stiftsøvrigheden i Bestyrelsen for en af vore rigeste milde Stiftelser for Kvinder af Mellemstanden, men, det er saa, at naar vi have 8 à 10 Pladser Friholiger at uddele, have vi stadig liggende mellem 2 à 300 Ansøgninger. Jeg siger derfor, at der et stort Antal Mennesker, hvem denne Lov vil komme til Gode. Naar man har med den Slags Ting at gøre, veed man, hvilke Kampe saadanne Mennesker kunne føre med Sult og Kulde for at holde sig fri af Fattigvæsenet saa længe, indtil de kunne komme ind paa et Hospital og der blive hjulpsne. Denne Klasse Mennesker ville være glade ved denne Lov, og af Hensyn til dem er det, at jeg navnlig vil stemme for Lovforslaget, hvor store Betæneligheder jeg end kan have ved det.

Endelig maa det være mig tilladt at henvende et Par Ord til den ærede 5te Landstingsmand for 9de Kredts (S. Jensen) og udtale en Tak til ham, fordi han udtalte det Ønske, at Præstestanden maatte blive draget mere ind i Bestyrelsen af veldædige Unliggerer, end den nu er. Jeg tror, at de Ord, han sagde, vare paa rette Sted, men jeg kan alligevel ikke gaa med til det, han tænkte at foreslaa, fordi jeg saaledes paa Sagen, at det er umuligt at faa den gennemført. Det er umuligt at faa denne Lov forandret saaledes, at Sagen bliver lagt ind under de fattiges Kasse; man vilde kun derved hindre Lovens Fremkomst. Men hvis det ærede Medlem en anden Gang vil være med til at faa det fastslaet, at Præsterne skulle være fødte Medlemmer af Bestyrelsen af „De fattiges Kasse“, kan han være sikker paa min fulde Tilslutning og Medarbejde.

Indenrigsministeren (Jørgens Lev): Heldigvis havde jeg jo Ordet først i dette Møde, og jeg har angivet mit almindelige Synspunkt for Lovforslaget og søgt at gøre klart for det høje Ting, hvorledes det nu foreligger, og hvorfor jeg kunde anbefale det, saa jeg antager, at jeg nu kan indskrænke mig til nogle enkelte Bemærkninger overfor det, som er fremkommet fra adskillige ærede Talere. — Den første Tale, der havde Ordet, det ærede 10de kongevalgte Medlem,